

[Grünbaum.]

engang beskatte den. Der står jo i forslaget, at forrentningen af denne prioritet, som det offentlige får, først indtræder, når den nuværende ejer sælger videre eller ved dødsfald. Det vil sige, at de nuværende ejere altså får denne prioritet, men de skal ikke svare nogen rente af den.

Ja, det er jo altså, set fra en skatteministers og en skatteinteressers synspunkt, meget, meget moderat i forhold til det, vi kender i øjeblikket. Men selve ideen i det, at der indlægges en offentlig prioritet, kan da være rigtig nok.

Så vil jeg også gerne fremhæve en anden ting, som er meget væsentlig. Når man tager udgangspunkt i den almindelige prisstigning og siger, at kun det, der ligger derudover, skal der gøres noget ved, så skal man slet ikke forestille sig, at man overhovedet kommer det problem om optagelse af lån til livs. Det har intet med det at gøre. Man kan overhovedet ikke klare det på den måde, for det er jo gevinsterne på grund af inflationsstigningen, skal vi sige inflationskapitalgevinsterne, der er de store. Det andet er jo nogle forholdsvis mindre ting. Inden for inflationsstigningen vil man jo fortsat kunne optage alle de lån, man overhovedet har brug for. De lån, der optages i øjeblikket som tillægslån i fast ejendom, ligger langt under inflationsstigningen, så det vil overhovedet ikke få nogen virkning. Det vil ikke modvirke optagelsen af lån til forbrug overhovedet, hvis man kan fortsætte med at optage lån inden for det, der svarer til inflationsgræsen eller -graden, og det er jo det, man foreslår. Der er problemet simpelt hen, at man har faste lån. Man har optaget sine lån som faste lån. Det er jo det, vi har her i landet.

Hvis man virkelig skulle det problem til livs, der hedder optagelse af lån på inflationsgevinsterne, så skulle man jo have indeksregulerede lån. Så skulle man have lån, hvor ydelsen steg sammen med inflationen, sådan at man ikke senere hen med de faste lån og inflationsudviklingen kunne begynde at optage nye lån i fast ejendom. Men det er jo ikke det, man foreslår, det er jo noget helt andet, man foreslår.

Jeg tror altså slet ikke, at kommunisternes forslag, selv om det blev gennemført, ville få nogen som helst betydning, eller jeg kan sige med sikkerhed, at det ikke ville få nogen som helst betydning i den henseende. Derfor kan det godt være sympatisk at se på dette med at tage en offentlig prioritet ind for en del af værdi-

stigningen ud fra et andet synspunkt, nemlig at vi ønsker en anden formuefordeling her i landet, og så kan det godt på lang sigt være rigtigt, at man gør det på den måde. Men jeg tror ikke, at det løser problemerne, og man skal altså lige huske på, at så skipper man kapitalgevinstbeskatningen, som vi har den i øjeblikket. Jeg ved ikke, om man har tænkt på det.

Dohrmann (FP):

Det lød næsten, som om den socialdemokratiske ordfører var ked af, at det ikke var ham, der havde fremsat forslaget.

Det, som dette forslag drejer sig om, er, at kommunisterne foreslår at fjerne inflationen ved at fjerne ejendomsretten. Fulgte man i stedet for fremskridtspartiets forslag og stemte for dem i stedet for konsekvent at stemme imod, så ville vi ikke have nær så høj en inflation, som vi kender den i dag.

Vi afviser det foreliggende forslag og skal opfordre kommunisterne til, såfremt det er inflationen, man har kig på, og ikke ejendomsretten, at stemme for vore forslag.

Aksel Pedersen (V):

Hr. Grünbaum var inde på nogle ganske interessante betragtninger. Taget for pålydende kan det lyde endda tilløkkende at gå ind for forslaget. Det er nu knap så enkelt, for der sker nemlig det, at man hen ad vejen får en hel del tinglyst på de forskellige ejendomme, som kommer til at stå som en låntagning hos staten. Det vil jo sige, at staten får indseende med ejendomsretten, og det forudsætter i det mindste en tro på staten og på dem, som til enhver tid sidder i regeringen, som venstre ikke deler.

Venstre finder, at den enkeltes initiativ i høj grad hænger sammen med en ejendomsforneelse, at man dér er med til at give en impuls til samfundet, så det udvikler sig. Vi tror langt fra på, at det bliver bedre, hvis staten går ind som parthaver i de enkelte ejendomme.

Stetter (KF):

Som allerede nævnt er det tredje gang, DKP fremsætter dette forslag, nu ajourført, så basis for beregningen af afgiften er 16. alm. vurdering. Jeg kan henvise til, hvad jeg fremførte på den konservative gruppes vegne den 11. april 1975, Folketingstidende 1974-75, 2. samling sp. 3303-3304, og den 13. januar 1976, sp. 3732-3734.

Kommunisterne vil med dette forslag for-